

UDENRIGSMINISTERIET

Talepunkt til brug for ministeren for fiskeri og ligestilling og nordisk samarbejdes deltagelse i samråd i Miljø- og Fødevareudvalget onsdag den 12. december 2018 om rådsmøde (landbrug og fiskeri) for så vidt angår fiskeripunkter den 17. og 18. december 2018

(Det talte ord gælder)

[Samrådsspørgsmål Æ

”Ministeren bedes redegøre for sin indstilling til den kommende dagsorden for rådsmøde (landbrug og fiskeri) - fiskeridelen den 17. og 18. december 2018 samt eventuelle sager, hvortil der søges i Europaudvalget.”]

[Svar:]

På dagsordenen for rådsmødet for landbrug og fiskeri den 17. og 18. december 2018 er der kun et punkt til behandling på rådsmødet. Jeg forelægger alene dette punkt, som er til forhandlingsoplæg.

[Dagsordenspunkt 1: Forslag om fiskerimuligheder for 2019 i Nordsøen m.v.]

Punkt 1 er således fastsættelse af fiskerimuligheder for 2019 i Nordsøen med videre. Punktet er sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på politisk enighed.

Enhed:

FPK

Sagsbehandler:

FPK

Dato:

12. december 2018

Sagsnummer:

2018 – 3748

Indledningsvist kan jeg oplyse, at forhandlinger mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2019 blev afsluttet i fredags med en god aftale. Det er meget vigtigt for de danske fiskere, at de kan fiske i norsk farvand fra 1. januar. Kyststatsforhandlingerne om makrel, atlanto-skandisk sild og blåhvilling er også afsluttet.

Overordnet er der med det billede, der tegner sig for fiskerimulighederne for 2019, stadig basis for at fastholde den gode situation for de bestande, som er vigtige for dansk fiskeri. For eksempel er der en positiv udvikling for sej, rødspætte og jomfruhummer.

Samlet set er der stadig fremskridt i forhold til MSY-målsætningerne i den fælles fiskeripolitik.

Kommissionens forslag til kvoter for EU's egne bestande er baseret på den videnskabelige rådgivning, målsætningen om det maksimalt bæredygtige udbytte og forvaltningsplaner.

Jeg vil fremhæve de væsentligste udestående punkter i forhandlingerne.

For ål har Kommissionen igen i år foreslået en tre-måneders lukkeperiode for ålefiskeri. I modsætning til i år, hvor lukningen kun gjaldt for erhvervsmæssigt ålefiskeri i havet, og hvor glasålsfiskeri og Middelhavet var undtaget, foreslår Kommissionen for 2019 en mere harmoniseret tilgang hvor både rekreativt og erhvervsmæssigt fiskeri er omfattet i både havet og i ferskvand. Glasålsfiskeri og fiskeri i Middelhavet er også omfattet. Det er alt andet lige et vigtigt fremskridt.

Vi anerkender ålebestandens dårlige tilstand. Men vi mener fortsat, at en tre-måneders lukkeperiode er en dårlig løsning. Den tager ikke hensyn til de mange andre faktorer for eksempel spærringer, der påvirker ålebestanden. Fiskeriet efter voksne vandrende blankål, der bliver berørt væsentligt af den foreslåede lukkeperiode, spiller en mindre rolle i den sammenhæng. DTU Aqua har redegjort for, at det marine fiskeri kun bidrager med 3 % til det samlede tab af biomassen.

Vi mener, at den enkelte medlemsstat i større udstrækning selv bør kunne vælge andre forvaltningstiltag som alternativ til den foreslåede lukkeperiode.

Dette skal ske under nogle betingelser, nemlig:

- at medlemsstaten har opfyldt sine forpligtelser i overensstemmelse med sin nationale ålforvaltningsplan,
- at medlemsstaten kan påvise, at foranstaltningerne har samme effekt som lukkeperioden, og
- at medlemsstaten kan overvåge og kontrollere foranstaltningerne effektivt.

Kommissionen vil også skulle godkende de alternative foranstaltninger.

Vi arbejder således for, at der inkluderes en fleksibilitet i Kommissionens forslag om ål. Vi mener, at det ville give mulighed for at regulere på en mere hensigtsmæssig måde. Men det ser meget vanskeligt ud.

For torsk i Nordsøen og Skagerrak er der mellem Norge og EU aftalt en reduktion på 33 % i den globale samlede fangstmængde – det vil sige i TAC'en. Det betyder, at gydebiomassen vil stige med 15 %.

Det skal bemærkes, at med hensyn til nogle af de fælles EU-Norge bestande vil der i forhold til de aftalte kvoter ske en reduktion i EU som følge af visse undtagelser fra EU's landingsforpligtelse. Det gælder torsk, hvilling og rødspætte i Nordsøen og hvilling i Skagerrak og Kattegat.

Torsk i Kattegat fastsættes som en bifangstkvote. Den fanges i et blandet fiskeri med især jomfruhummer og tunge. Der er tale om en bestand hvor man ikke er i stand til at give en MSY-rådgivning, da der ikke er tilstrækkelige oplysninger. Kommissionen har foreslået en reduktion i kvoten på 24 %. Vi mener, at kvoten – i lyset af indførelsen af landingsforpligtelsen – bør reduceres mindre end Kommissionens forslag.

Det er i det hele taget vigtigt, at der findes praktiske løsninger til håndteringen af særlige udfordringer i lyset af landingsforpligtelsen, som implementeres fuldt ud fra 1. januar 2019. Vi skal undgå, at bestande med små kvoter, der er bifangster i andre fiskerier, risikerer at lukke for store og vigtige fiskerier efter andre arter. Løsningerne skal tage højde for fordelingen af kvoterne mellem medlemsstaterne – det vi kalder ”relativ stabilitet”.

En af de bestande, der må findes en særlig løsning for, er lange i Skagerrak og Kattegat. Lange er en uundgåelig bifangst både i det blandede fiskeri i Skagerrak og i jomfruhummerfiskeri i Kattegat. Kvoten har de senere år været så lav, at der er lukket for fiskeriet allerede i sensommeren – og det har været i en situation uden landingsforpligtelse. Bestanden er en del af den samlede bestand i Nordsøen, som er vokset markant i en længere årrække.

Bifangstmulighederne for sild i fiskeriet efter tobis, sperling og brisling er fastsat i aftalen med Norge, hvor bifangstknoten for sild stiger med 36 % i Nordsøen og er uændret i Skagerrak. Det er et fornuftigt resultat.

Som I kan høre, er der en hel del løse ender. Men med aftalen mellem EU og Norge er kvoterne for langt de fleste af de økonomisk vigtigste kvoter for danske fiskere på plads, og fiskeriet i norsk farvand vil kunne fortsætte efter nytår. Det ved jeg, at fiskerne er rigtig glade for.

Fiskeripolitisk kontor, den 10. december 2018